nahk, millel see hea omadus on, et ta hästi järele venida annab. Seda aega tarvitab vähk kasulikult ja muutub mõne päevaga tuntavalt suuremaks ja paksemaks, kui ta enne oli. Aga siis läheb uus nahk kõvaks ja muutub kõvaks raudrüüks, mis vähki terve aasta jooksul vaenlaste vastu peab kaitsma.

Ühtlasi kasvavad vähile maos uued hambad ja ta võib uuesti pärast nii suuri viletsusi ja vaeva pidustama hakata.

Nii elab vähk aastast aastasse ühes oma seltsilistega, kuni nad püüdja võrku ja sealt meie lõunalauale satuvad.

Saarmas.

Euroopas ja Aasias elab jõgede kallastel saarmas; kasvu poolest on ta kassist suurem, aga loomu poolest kavalam rebasest. Saarmas on osav ujuja: ta ujub vee all ja vee peal; varastab tiigist karbi- ja järvest iherusekalu; isegi vanad ja noored pardid langevad talle saagiks.

Saarmal on lai ja lapergune pea ning väikesed, ümmargused silmad, millega ta isegi öösi pimedas vee all hästi näeb. Kalamehed ja kütid püüaksid ta hea meelega kinni, aga ta on kaval ja ei lähe kergesti lõksu. Kuival maal näeme harva saarmast, sest oma lühikeste jalgadega ei saa ta hästi jooksta ega puude otsa ronida, nagu tema lellepoeg mäger ehk kähr, vaid liigub pool roomates väga aegamööda edasi. Sellevastu on tal varvaste vahel suured ujumisenahad,